
Tractat de Rastatt

Autor:

Data de publicació: 08-03-2020

El Tractat de Rastatt fou un tractat internacional signat a Rastatt (marcgraviat de Baden) el 7 de març de 1714 entre Àustria i França, el qual posà fi a la Guerra de Successió Espanyola i completà el Tractat d'Utrecht que Àustria encara no volia acceptar. Els partits van començar les negociacions al 26 de novembre de 1713 i van signar-lo el 6 o el 7 de març de 1714.[1] Va seguir encara un tercer tractat, el tractat de Baden al setembre del mateix any, per a reglar les darreres desavinences entre França i el Sacre Imperi Romanogermànic.[2]

[Salta a la cerca](#)

Tractat de Rastatt

Divisió d'Europa després del tractat de Rastatt

Tipus

tractat internacional

Data signatura

7 de març de 1714

Localització

Rastatt

Signatari

Regne de França

Imperi Habsburg

Idioma

Francès

El Tractat de Rastatt fou un tractat internacional signat a Rastatt (marcgraviat de Baden) el 7 de març de 1714 entre Àustria i França, el qual posà fi a la Guerra de Successió Espanyola i completà el Tractat d'Utrecht que Àustria encara no volia acceptar. Els partits van començar les negociacions al 26 de novembre de 1713 i van signar-lo el 6 o el 7 de març de 1714.[1] Va seguir encara un tercer tractat, el tractat de Baden al setembre del mateix any, per a reglar les darreres desavinences entre França i el Sacre Imperi Romanogermànic.[2]

Els tractadors n'eren Claude Louis Hector de Villars per a França i Eugeni de Savoia per a l'emperador austríac. Àustria va obtenir Breisach am Rhein, Friburg de Brisgòvia i Kehl, els Països Baixos espanyols, Sardenya i les possessions de la corona espanyola a Itàlia: el ducat de Milà, el ducat de Màntua i el regne de Nàpols. França havia de retirar-se de tots els territoris ocupats al marge dret del Rin però podia quedar-se la ciutat fortificada de Landau. L'emperador havia de tornar les possessions als aliats francesos, el príncep-elector Maximilià II Manuel de Baviera i l'arquebisbe de Colònia, Josep Climent de Baviera.

Aquest tractat va ser el primer tractat redactat en francès. Tot i haver-hi una clàusula que diu que això no podria considerar-se com un precedent, va ser l'inici de l'ús del francès com a llengua franca de la diplomàcia.

Referències[modifica | modifica el codi]

? Ingrao, Charles W. The Habsburg Monarchy, 1618-1815 (en anglès). Cambridge University Press, 2000, p. 119. ISBN 0521785057.

? Cònsul, Arnau «Resistència i caiguda de Barcelona». Especial 1714. Monogràfic de la Revista Sàpiens [Barcelona], núm. 108, setembre 2011, p.38-44. ISSN: 1695-2014.

Enllaços externs[modifica | modifica el codi]

A Wikimedia Commons hi ha contingut multimèdia relatiu a: Tractat de Rastatt

Text del Tractat de Rastatt (francès)

Registres d'autoritat

GND: 4837852-5